

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8518010190
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8518010190.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a JUDr. Mariána Mačuru na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.03.2020 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/86/2018 zo dňa 14.01.2019.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/86/2018 zo dňa 14.01.2019 bol obžalovaný G. P. podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku oslobodený spod obžaloby okresného prokurátora pre skutok posúdený ako prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- pri výsluchu v procesnom postavení svedka - poškodeného, ktorý sa uskutočnil dňa 28.08.2013 v trestnej veci vedenej na Okresnom riaditeľstve PZ v Starej Ľubovni, Obvodné oddelenie Ľubotín pod sp. zn. ORP-355/LU-SL-2013, kde bolo uznesením povereného príslušníka PZ dňa 18.07.2013 podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie pre prečin nevyplatenie mzdy a odstúpného podľa § 214 ods. 1 Trestného zákona, na základe trestného oznámenia písomne podaného obvineným G. P., ako bývalým zamestnancom spoločnosti P. D., s.r.o., J. XXX/XX, XXX XX G., IČO: 33 081 255 dňa 24.05.2013, po riadnom a zákonom poučení v zmysle § 131 ods. 1 Trestného poriadku o následkoch krivého obvinenia, krivej výpovede a vyhlásení, že poučeniam porozumel, v úmysle privodiť trestné stíhanie štatutárnemu zástupcovi spoločnosti P. D., s.r.o., lživu obvinil R. E. zo spáchania trestného činu nevyplatenia mzdy a odstúpného podľa § 214 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť tak, že ako zamestnávateľ počas trvania pracovného pomeru, nevyplácala mzdu za obdobie rokov 2010 - 2012 a po skončení pracovného pomeru nevyplatila odstúpné v celkovej sume vo výške 9.310,- Eur, pričom vykonaným skráteným vyšetrovaním bolo zistené, že obv. G. P. bola mzda za obdobie rokov 2010 - 2012 riadne vyplatená a trestné stíhanie bolo uznesením povereného príslušníka PZ sp. zn. ORP-355/LU-SL-2013 zo dňa 19.11.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 08.12.2015 podľa § 215 ods. 1 písm. a/, ods. 4 Trestného poriadku zastavené, nakoľko bolo nepochybne preukázané, že skutok, pre ktorý sa viedlo trestné stíhanie sa nestal,

pretože skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor ihneď po jeho vyhlásení. V dodatočne predložených dôvodoch odvolania po rekapitulácii výrokov a odôvodnenia napadnutého rozsudku vyslovil, že so zdôvodnením súdu sa nestotožnil, nakoľko hodnotenie dôkazov nebolo zo strany okresného súdu vykonané v súlade s § 2 ods. 12 Tr. poriadku. Zo skutkových tvrdení obžaloby vyplýva, že okresný súd sa mal pri hodnotení dôkazov primárne zaoberať otázkou naplnenia pojmových znakov skutkovej podstaty prečinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zákona, ktorá spočíva v lživom obvinení inej osoby z trestného činu v úmysle privodiť jej trestné stíhanie, pričom obvinenie spočíva v konaní páchatela, ktorým dáva podnet na trestné stíhanie nevinné osoby. Forma takéhoto oznámenia nie je rozhodujúca a nemusí byť urobené len niektorému z orgánov činných v trestnom konaní, ale aj

iným orgánom, resp. osobám, pokiaľ páchatel koná so zámerom, aby sa oznámenie dostalo do rúk orgánov činných v trestnom konaní a stalo sa podnetom na trestné stíhanie nevinnnej osoby. Lživým obvinením treba rozumieť objektívne nepravdivé obvinenie, ktoré sa zakladá na vymyslených skutkových okolnostiach o tom, kedy a ako došlo k spáchaniu trestného činu a kto ho spáchal. Krivé obvinenie iného z trestného činu musí smerovať voči konkrétnej osobe. Meno takejto osoby nemusí byť uvedené, stačí, ak je osoba individualizovaná uvedením takých okolností, na základe ktorých možno spoľahlivo usúdiť, o ktorú osobu ide. Krivé obvinenie môže smerovať aj voči viacerým osobám. Na vyvodenie trestnej zodpovednosti páchatel'a stačí, ak iného lživo obvinil z trestného činu v úmysle privodiť jeho trestné stíhanie a z hľadiska naplnenia znakov skutkovej podstaty tohto trestného činu je bezvýznamné, či lživo obvinenej osobe bolo vznesené obvinenie, resp. či došlo k jej odsúdeniu, prípadne že príslušný orgán prípravného konania vec odložil, pretože krivému obvineniu neuveril. V nadväznosti na to uviedol, že v priebehu prípravného konania boli zo strany orgánov činných v trestnom konaní zabezpečené dôkazy, ktoré sú zrejme z vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-355/LU-SL-2013 a z ktorých nesporne vyplýva, že obž. G. P. pri výsluchu v procesnom postavení svedka - poškodeného, ktorý sa uskutočnil dňa 28.08.2013 v trestnej veci vedenej na Okresnom riaditeľstve PZ v Starej Ľubovni, Obvodné oddelenie Ľubotín pod sp. zn. ORP-355/LU-SL-2013 po riadnom a zákonom poučení v zmysle § 131 ods. 1 Trestného poriadku o následkoch krivého obvinenia, krivej výpovede a vyhlásení, že poučeniam porozumel obvinil R. E. zo spáchania trestného činu nevyplatenia mzdy a odstúpného podľa § 214 ods. 1 Trestného zákona, pričom pri opätovnom výsluchu svoju výpoveď radikálne zmenil, v dôsledku čoho bolo vedené trestné stíhanie podľa § 215 ods. 1 písm. a/, ods. 4 Trestného poriadku zastavené. Podľa jeho názoru okresný súd nad rámec ustanovenia § 2 ods. 12 Trestného poriadku vykonal dokazovanie vo vzťahu k otázke naplnenia pojmových znakov skutkovej podstaty trestného činu nevyplatenia mzdy a odstúpného podľa § 214 ods. 1 Trestného zákona vo veci vedenej pod sp. zn. ORP-355/LU-SL-2013. Tu nemožno súhlasiť s argumentáciou okresného súdu, že v súvislosti s otázkou viny obžalovaného nemôže nekriticky prevziať vyššie dôvod zastavenia uvedeného trestného konania, osobitne nie za situácie, že relevantnosť uvedeného dôvodu zastavenia daného trestného stíhania nijako nevyplýva ani zo samotného zastavujúceho uznesenia a nemá podklad ani vo výsledkoch konania predchádzajúceho vydaniu tohto uznesenia vo veci ČVS: ORP-355/LU-SL-2013. O zastavení trestného stíhania vo veci vedenej OO PZ Ľubotín pod ČVS: ORP-355/LU-SL-2013 rozhodol poverený príslušník PZ na podklade dokazovanie vykonaného v priebehu prípravného konania, pričom hlavným a právne relevantným dôkazom o vyplatení miezd G. P. bola výpoveď samotného G. P., ktorý pri výsluchu v procesnom postavení svedka - poškodeného, ktorý sa uskutočnil dňa 28.08.2013 po riadnom a zákonom poučení v zmysle § 131 ods. 1 Trestného poriadku o následkoch krivého obvinenia, krivej výpovede a vyhlásení, že poučeniam porozumel uvádzal skutočnosti, ktoré svedčili o nevyplatení mzdy a následne pri výsluchu dňa 18.11.2015 svoju výpoveď zmenil a potvrdil, že dlžná mzda mu bola vyplatená. Nakoľko o vyplatení miezd svedčili aj ďalšie listinné dôkazy, ako aj výpovede svedkov, bol preukázaný dostatočne odôvodnený záver na postup podľa § 215 ods. 1 písm. a/, ods. 4 Trestného poriadku. V neposlednom rade poukázal i na to, že obžaloba bola podaná na podklade dôkazov vykonaných v priebehu prípravného konania, ktorých zákonnosť nebola súdom spochybnená, pričom zo strany okresného súdu je takmer celé odôvodnenie rozsudku venované výlučne hodnoteniu dokazovania a záverov skráteného vyšetrovania vo veci vedenej OO PZ Ľubotín pod ČVS: ORP-355/LU-SL-2013, ktoré je z hľadiska posúdenia viny obž. G. P. vo veci podanej obžaloby právne irelevantná. Úlohou súdov v trestnom konaní ako orgánov súdnej moci je v zmysle ustanovenia § 1 Trestného poriadku postupovať tak, aby trestné činy boli náležite zistené a ich páchatelia podľa zákona spravodlivo potrestaní, pričom pri rozhodovaní vo veci samej súdy hodnotia dôkazy; získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ale aj v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Z odôvodnenia oslobodzujúceho rozsudku však nevyplýva, aby súd pri rozhodovaní vo veci postupoval v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Zároveň možno konštatovať, že súd konal nad rámec ustanovenia § 1 Trestného poriadku, keďže z argumentácie odôvodnenia rozsudku vyplýva posúdenie zákonnosti postupu a rozhodnutia povereného príslušníka PZ vo veci vedenej pod ČVS: ORP-355/LU-SL-2013, čo však nie je úlohou súdov vo veciach, kde bola podaná obžaloba pre skutok, ktorý nie je závislý na výsledku predchádzajúceho konania, ale závisí od obsahu niektorého z konkrétnych procesných úkonov, ktoré boli vykonané v priebehu iného konania v súlade s príslušnými právnymi predpismi. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby Krajský súd v Prešove zrušil prvostupňové rozhodnutie okresného súdu a vrátil vec prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania prokurátorom ako osobou na to oprávnenou krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a dôvodnosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd v prvom rade posudzoval procesný postup konajúceho súdu, či tento tvorí zákonný podklad napadnutého rozsudku. V rámci jeho prieskumu zistil, že obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa ku skutku kladeného mu obžalobou za vinu, mal možnosť vyjadriť sa k dôkazom vykonaným v súdnom konaní a navrhovať vykonanie ďalších dôkazov, pričom obžalovaný sa vzdal práva predložiť argumentáciu o jeho nevine v rámci záverečnej reči a posledného slova, keďže sa záverečnej etapy hlavného pojednávania nezúčastnil a súhlasil s jeho vykonaním v jeho neprítomnosti. Uvedené poukazuje na dodržiavanie práva na obhajobu, pritom je nutné uviesť i to, že obžalovaný bol až do záverečného pojednávania zastúpený obhajcom, ktorý reálne uplatňoval jeho práva v tomto konaní.

Konajúci súd vykonal dôkazy v súlade s pravidlami stanovenými v procesnom predpise a preto o ne mohol opierať svoje skutkové zistenia. Po vyhodnotení dôkaznej situácie v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. poriadku uzavrel, že žalovaný skutok nie je trestným činom. Tento záver vychádzal z úvahy, že v trestnom konaní vedenom na OR PZ Stará Ľubovňa pod ČVS: ORP-355/LU-SL-2013 nebolo dokázané, že skutok sa nestal, na základe ktorej úvahy bolo trestné stíhanie vo veci vedenej pre prečin nevyplatenia mzdy a odstupného podľa § 214 ods. 1 Tr. zákona zastavené postupom podľa § 215 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku. Dôvody, ktoré viedli konajúci súd k vyhodnoteniu dôkaznej situácie spočívali predovšetkým v tom, že poverený príslušník OO PZ v podstate zastavil trestné stíhanie na základe najprv písomného oznámenia obžalovaného o tom, že mu boli všetky platové náležitosti vyplatené, čo potvrdil aj pri svojom výsluchu dňa 18.11.2015. Z dôkazov zaobstaraných orgánmi činnými v prípravnom konaní však nemožno vyvodit' záver, že skutok sa nestal, pretože tento záver bez pochyb dôkazná situácia neumožňovala.

S vysloveným záverom konajúceho súdu, že žalovaný skutok nie je trestným činom, sa odvolací súd stotožnil. Úvahy, ktoré viedli konajúci súd k tomuto záveru, považuje odvolací súd za správne, pretože majú svoju oporu vo vykonanom dokazovaní. Keďže odôvodnenie napadnutého rozsudku je podrobné, nielen pokiaľ ide o obsah vykonaných dôkazov, ale aj o prezentáciu úvah, ktorými sa riadil konajúci súd pri rozhodnutí, odvolací súd odkazuje na dôvody napadnutého rozsudku.

Z pohľadu uplatňovaných odvolacích námietok v stručnosti odvolací považuje za potrebné dať do pozornosti najprv vo všeobecnej rovine, že prečinu krivého obvinenia sa dopustí páchatel' vtedy, ak iného ľživo obviní z trestného činu v úmysle privodiť mu trestné stíhanie. Ľživým obvinením je objektívne nepravdivé obvinenie, ktoré sa zakladá na vymyslených skutkových okolnostiach o tom, kedy a ako došlo k spáchaniu trestného činu a kto ho spáchal.

Pre naplnenie objektívnej stránky skutkovej podstaty žalovaného prečinu krivého obvinenia je nutné, aby páchatel'ovi tohto prečinu bolo preukázané, že jeho tvrdenia, ktoré uvádzal v súvislosti so spáchaním trestného činu inou osobou, boli vymyslené a nezakladajú sa na pravde. Ide o okolnosť, ktorá musí byť bez rozumných pochybností dokázaná, keďže je základom pre vinu páchatel'a prečinu krivého obvinenia.

Z dôkaznej situácie, ktorá bola predmetom vyšetrovania vo veci vedenej pod ČVS: ORP-355/LU-SL-2013, nemožno vyvodit' záver o tom, že obžalovanému G. P. boli všetky mzdové nároky a s nimi súvisiace platby za obdobie rokov 2010 až 2012 vyplatené. Z podnetu na trestné stíhanie plynie, že obžalovaný poukazoval na nevyplácanie základných platov a cestovných náhrad za roky 2010, 2011 a 2012 vo svojom podaní adresovanom Krajskej prokuratúre v Prešove zo dňa 24.05.2013, čo potvrdil aj vo svojom výsluchu dňa 28.0.2013, kedy sa vyjadril aj k spôsobu krátenia mzdy a diét, ktoré mu mali byť vyplatené vo vyššej ako vyplatenej výške. Z obsahu tohto spisu, s ktorým sa konajúci súd oboznámil prečítaním podstatných listín relevantných pre posúdenie prerokúvanej veci, vyplýva, že dokazovanie ohľadne nevyplatenia mzdy a ďalších nárokov nebolo zamerané na rok 2010 a za rok 2011 a 2012 sú v spise dôkazy, ktoré si vzájomne odporujú.

Listiny preukazujúce existenciu výplatných listov za obdobie rokov 2011 a 2012 a preukazujúce výplatu mzdy za jednotlivé mesiace v hotovosti obžalovanému G. P., čo deklarujú výdavkové pokladničné doklady podpísané obžalovaným, nezodpovedajú tvrdeniam svedkov F. E. a E. E. a tiež výpisom z bankového účtu, na ktorý boli zasielané mzdy obžalovaného. Pre ilustráciu odvolací súd uvádza, že ak napr. za mesiac január mal obžalovaný podľa výplatného listu na výplatu 1038,- eur, podľa výdavkového pokladničného dokladu obžalovaný prevzal 1624,01 eur, čo mal potvrdiť svojim podpisom, a na osobný účet vedený na meno K. T. mu boli z účtu obchodnej spoločnosti P. D. dňa 23.02.2011 pripísané finančné prostriedky 500,- eur. V mesiaci júl boli síce pripísané na účet K. T. finančné prostriedky vo výške 1010,- eur vo výške vyúčtovanej výplaty, no nestalo sa tak z účtu obchodnej spoločnosti a preto nie je zrejmé, či išlo o úhradu mzdy alebo inú platbu v prospech majiteľa osobného účtu. Je preto nelogické, aby mzdy vyplácané prostredníctvom účtu boli evidované aj na výdavkových pokladničných dokladoch.

V tejto súvislosti dáva odvolací súd do pozornosti, na čo poukazoval aj konajúci súd, že účtovníctvo ako celok nebolo v rámci trestného konania vedeného pre prečin podľa § 214 ods. 1 Tr. zákona žiadnym spôsobom verifikované a doklady predkladané či už daňovým úradom alebo inšpektorátom práce neboli posudzované z hľadiska reálneho vyplatenia finančných prostriedkov obžalovanému, ale len na základe existencie účtovných dokladov. To, že obchodná spoločnosť nevyplácala mzdové nároky svojim zamestnancom vo výške, v akej mala, svedčí i pracovný spor medzi ňou a jej zamestnancom S. D. vedený na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 4Cpr/1/2012, v ktorej veci rozsudkom tohto súdu zo dňa 07.02.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19CoPr/3/2019 zo dňa 07.11.2019 bola uložená obchodnej spoločnosti povinnosť zaplatiť žalobcovi S. D. sumu 1.324,25 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 01.08.2012 do zaplatenia (okrem iného). Z odôvodnenia citovaného rozsudku Krajského súdu v Prešove vyplýva, že žalobca S. D. sa domáhal vyplatenia mzdy a cestovných výdavkov od žalobcu P. D., s. r. o., so sídlom v G., za odpracované mesiace máj a jún 2012. Za účelom rozhodnutia vo veci bolo vypracované odborné stanovisko, z ktorého vyplynulo i to, že predložené účtovné výdavkové pokladničné doklady obchodnou spoločnosťou sú vypísané ručne, chýbajú v nich poradové čísla, sú veľmi jednoducho zmanipulovateľné a porovnaním pokladničných kníh je zistiteľné, že boli predložené v rôznom čase, rôzne verzie, ktoré sa líšia v mnohých ohľadoch, čo bolo spôsobené nesprávnym vedením účtovníctva. Pokladňa a jej účtovný stav nesúhlasí so stavom pokladne vykázaným v súvahe, ktorej je predložených tiež niekoľko verzií, z čoho spracovateľ odborného stanoviska usúdil, že posledná súvaha predložená na daňový úrad bola zrejme účelovo upravovaná. Z účtovných dokladov tiež bolo vyvodené, že obchodná spoločnosť otvorila svoje účtovné knihy, účtovný denník a pokladničnú knihu a vstúpila do účtovníctva v rozpore so zákonom o účtovníctve do účtovných dokumentov schválených valným zhromaždením.

Správne preto poukázal konajúci súd na dôvody uznesenia povereného príslušníka OO PZ Ľubotín, OR PZ Stará Ľubovňa pod ČVS: ORP-355/LU-SL-2013 zo dňa 19.11.2015 spočívajúce v tom, že záverečné správy o kontrolách daňového úradu a inšpektorátu práce nepotvrdili, aby spoločnosť v kontrolovanom období neposkytla obžalovanému p. P. mzdu, že tieto sú nepostačujúce na záver o tom, že skutok sa nestal, najmä za situácie, ak daňová kontrola bola vykonaná iba za obdobie roku 2012 a inšpektorát práce kontroloval iba obdobie od júla 2012 do novembra 2012, pričom orgány činné v trestnom konaní nemali predložené účtovné doklady za celé obdobie, na ktoré poukazoval obž. G. P., teda roky 2010 až 2012. Nebolo ani preverené tvrdenie obžalovaného, že účtovné doklady nepodpísal, čo malo byť minimálne objasnené aspoň znaleckým posúdením podpisov, o ktorých obžalovaný tvrdil, že nie sú vyhotovené ním. To tiež spochybňuje závery povereného policajta vyslovené v citovanom uznesení o zastavení trestného konania.

Ak nebolo v dostatočnom rozsahu preukázané, že skutok, ktorý bol predmetom trestného konania vo veci vedenej pod ČVS: ORP-355/LU-SL-2013, sa nestal, potom nemožno vyvodiť ani záver o tom, že bez rozumných pochybností bolo dokázané, že obžalovaný uviedol o E. E. ako štatutárke obchodnej spoločnosti P. SLM., s. r. o., ktorej bol zamestnancom, nepravdivé údaje o nevyplatení mzdy a odstúpeného za roky 2010 až 2012.

V nadväznosti na uvedené nemôže byť základom pre uznanie viny ani to, že obž. G. P. zmenil dňa 18.11.2015 svoju výpoveď vo veci vedenej pod ČVS: ORP-355/LU-SL-2013 tak, že potvrdil vyplatenie všetkých mzdových nárokov. Z výsluchu obžalovaného v tejto veci v procesnom postavení svedka - poškodeného dňa 18.11.2015 vyplýva, že poverený policajt si nedal ani námahu objasniť výsluchom kedy, akou formou a v akej výške boli vyplatené mzdové nároky obžalovanému. Objasnenie dôvodu

tohto postupu obžalovaným dňa 26.03.2018 pri jeho výsluchu v prípravnom konaní, ktorým bolo to, že mu robil F. E. zlé meno u iných zamestnávateľov, a tiež že dostal bitku a preto chcel ukončiť trestné konanie, má svoju vnútornú logiku a toto jeho tvrdenie nebolo ničím vyvrátené.

Ak odvolateľ namietal, že celé odôvodnenie napadnutého rozsudku sa venuje výlučne hodnoteniu dokazovania a záverov skráteného vyšetrovania vo veci vedenej pod ČVS: ORP-355/LU-SL-2013, ktoré je z hľadiska posúdenia viny obž. G. P. vo veci podanej obžaloby právne irelevantná, tak s týmto tvrdením sa odvolací súd nestotožnil. Ak totiž bola podaná obžaloba pre prečin krivého obvinenia, pričom protiprávnosť konania vidí obžaloba práve v tom, že obžalovaný Iživo obvinil R. E. zo spáchania trestného činu nevyplatenia mzdy a odstúpného podľa § 214 ods. 1 Tr. zákona, tak potom obžaloba musí preukázať, že toto tvrdenie obžalovaného je nepravdivé. Obžaloba nepredložila dôkazy, ktoré by bez rozumných pochybností mohli vytvoriť základ pre záver, že obžalovanému boli všetky jeho mzdové a iné nároky vyplývajúce mu z vykonávania pracovnej činnosti v celom rozsahu vyplatené. V tomto konaní obžaloba nepredložila takmer žiadny listinný dôkaz, ktorým by zdokumentovala pracovnú činnosť v obchodnej spoločnosti P. D., s. r. o., a vyplácanie mzdových a iných nárokov obžalovanému, práve preto konajúci súd musel oboznámiť takmer celý spisový materiál trestného konania vedeného pod ČVS: ORP-355/LU-SL-2013, ktorý postup považuje odvolací súd za správny a zákonný. Samotné výpovede svedkov E. E. a F. E. o vyplatení všetkých mzdových a iných nárokov obžalovanému sú nepostačujúce nielen preto, že menovaní svedkovia nevedeli uviesť ani len základnú mzdu obžalovaného, nieto ešte výšku jednotlivých miezd, kedy mali byť vyplatené a spôsob ich vyplatenia, ale aj preto, že v inom súdnom konaní bolo dokázané, že obchodná spoločnosť manipulovala so mzdovými nárokmi jeho zamestnanca a za tým účelom pozmenila i účtovné doklady po schválení závierky valným zhromaždením. Konajúci súd nekonal nad rámec ustanovenia § 1 Tr. poriadku ale v súlade s Tr. poriadkom, pretože v prerokúvanej veci bolo nevyhnutné posudzovať aj obsah dôkazov a úvahy policajta prezentované z uznesenia u zastavení trestného stíhania, aby bolo možné vo veci spravodlivo rozhodnúť. Konajúci súd vykonal dôkazy v súlade s návrhom obžaloby, ktorá predložila spis ČVS: ORP-355/LU-SL-2013, aby sa s ním súd oboznámil, a preto bolo potrebné hodnotiť aj dôkazy obsiahnuté v ňom, pokiaľ boli zákonným spôsobom vykonané.

V závere si dovoľuje odvolací súd už len poznamenať, že samotná skutočnosť, že sa v pôvodnom trestnom konaní nepodarilo orgánom činným v trestnom konaní preukázať tvrdenia obžalovaného, ktorý bol v pôvodnom konaní v procesnom postavení svedka - poškodeného, ešte neznamená, že výsledok tohto konania možno automaticky premietnuť do záveru, že poškodený uviedol nepravdivé okolnosti. Skutočnosť, že tvrdenia takéhoto svedka - poškodeného boli nepravdivé, je nutné dokázať a to v miere bez rozumných pochybností, čo sa v posudzovanom prípade nestalo.

Vzhľadom k tomu, že dôkazy predložené stranou obžaloby, ktoré boli vykonané v súdnom konaní, nedávali spoľahlivý podklad pre vyslovenie viny obžalovaného a existujú tu pochybnosti o skutkových tvrdeniach obžaloby, odvolací súd uzavrel, že napadnutý výrok konajúceho súdu o oslobodení obžalovaného G. P. je zákonom zodpovedajúci. S poukázaním na tento záver potom odvolanie prokurátora ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.